

[Levinsen.]

eller i Leje eller Forpagtning paa mindst 8 Aar, medens Brugerne dog kan opsiges Bruget med 1 Aars Varsel til Ophør en 1. April.

Ved Lov Nr. 217 af 21. April 1921 er der til § 28 givet en nærmere Definition af, hvad der forstaaes ved Tjenestehuse, som ikke falder ind under Lovens Bestemmelser, og ved Lov Nr. 113 af 10. April 1926 blev den til 1. April 1927 udløbende Forpagtningstid forlænget til 1. April 1935, ligesom Loven paa enkelte Punkter blev yderligere suppleret og revideret.

Ved det foreliggende Lovforslag foreslaas Lejetiden nu forlænget for 8 Aar, fra 1. April 1935 til 1. April 1943. Samtidig foreslaas det, i nøje Overensstemmelse med hele denne Lovgivning, at Ejeren af disse 8 Aars Huse kan tilpligtes at give disse Huse i Brug i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, ligesom det naturligtvis foreslaas at udskyde Henvisningen i Lovens § 28 til den for længst afskaffede Tyendelov af 1854 og i Stedet indsætte Henvisning til den nugældende Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Landbrugsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg finder det rigtigt og retfærdigt, at Forpagtningstiden paa 8 Aars Husene forlænges til 1. April 1943, og at Ejerne af disse 8 Aars Huse tilpligtes at give dem i Leje i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, ligesom det er praktisk, at samtlige herom gældende Bestemmelser samles i en særlig Lov om Brug af Huse paa Landet. Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Jeg finder dog Anledning til at bemærke, at Titelen paa Loven: „Brug af Huse paa Landet“ let kan medføre en Forveksling mellem de under denne Lov hørende Huse og de under Loven af 23. Maj 1902 Kapitel II hørende Leje- og Tjenestehuse, der ogsaa kaldes Huse paa Landet, og som er de egentlige Arbejderhuse. Jeg vilde derfor anse det for praktisk, om Lovens Titel blev ændret, saaledes at man kunde se, at den gjaldt for Brug af Huse paa Landet med Jordtilliggende, og det derved blev fastslaet, som der ogsaa staar i Loven, at Loven gælder for Husmandsbrug, altsaa Huse med Jordtilliggende.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling,

og jeg skal senere foreslaa det henvist til et Udvalg.

Johannes Hansen: Det foreliggende Lovforslag ser for saa vidt meget uskyldigt ud, som det kun drejer sig om en simpel Forlængelse af allerede bestaaende Lovbestemmelser. Gyldighed, men det forekommer mig dog virkelig, at den højtærede Landbrugsminister er sluppet noget for let over de Oplysninger, han lader følge med Lovforslaget. Forslaget som saadant har nemlig en ret lang Forhistorie. Der har været talt mange Gange og meget længe om Forslag af lignende Art her i Tinget, før Resultatet endelig blev Loven af 10. April 1926, hvorved den Tid, i hvilken Brugerne af saadanne Huse kunde blive siddende ved disse Brug, forlængedes fra 1927 til 1935.

Nu kan det vel ikke være den højtærede Landbrugsministers Mening — det vil jeg ikke tro —, at vi, hver Gang der er gaaet 8 Aar, simpelt hen skal forlænge denne Tidsfrist med yderligere 8 Aar, uden at man har nogen særlig Begrundelse derfor. Som bekendt blev der, efter at den nuværende Landbrugsminister var blevet Minister i det første socialdemokratiske Ministerium, fremsat et Forslag, som i det væsentligste var i Overensstemmelse med det Forslag, der tidligere var fremsat fra socialdemokratiske Side, og hvorefter det vilde have været muligt for disse Folk at blive siddende ved disse Brug Slægt efter Slægt. Man ved, at det blev bekæmpet her i Tinget fra Oppositionspartiernes Side, og at man først naaede til en Overenskomst, den Overenskomst, som resulterede i Loven af 10. April 1926, efter at der var gennemført forskellige meget betydende Ændringer, som dog gjorde det muligt for Ejerne at disponere i nogen Grad over disse Huse.

Man gik dengang med til Forlængelsen indtil 1. April 1935, men nu kommer altsaa den højtærede Landbrugsminister og foreslaar Forlængelse i yderligere 8 Aar. Maaske er det begrundet — det kan jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt sige noget om —, men den højtærede Landbrugsminister har i hvert Fald ikke givet nogen som helst Begrundelse, hverken i Bemærkningerne til Lovforslaget eller i sin Forelæggelsestale. Nu lagde jeg Mærke til, at Ordføreren for Socialdemokratiet bebudede Udvalg, hvilket jeg finder ganske naturligt, og jeg maa da gaa ud fra, at man i dette Udvalg vil kunne faa saadanne Oplysninger, som maaske gør det muligt for os at tiltræde Lovforslaget.